

Take a look at my life *week

43*

Ik werk sinds deze week volledig volgens een dagindeling die ik zelf heb gemaakt. Ja de maandag heb ik samen ingevuld met hulp van Martinizorg en de rest van de dagen heb ik zelf gedaan. Tijdens mijn opname merkte ik dat dit een fijne houvast is om te doen wat ik moet en wat ik wil doen. Zodat ik wat structuur in mijn leven krijg. Hier staan de huishoudelijke klussen in, maar ook de zorg voor Max en tijd voor mijzelf. En ik heb deze week voldoening gevoeld dat ik elke dag iets in huis heb kunnen doen. We hadden eerder ook wel een schoonmaakrooster, dus dit werkt gewoon wel voor mij. Daarnaast had ik nog wel veel vrije tijd voor mezelf over, alleen ik kom momenteel niet verder dan serie kijken of beetje internetten. Omdat ik me niet kan zetten tot andere dingen. En ik mis vooral sociale contacten. Het lukt me gewoon niet om vrienden te maken of iets te gaan doen waar ik contacten kan leggen. Behalve dan dat ik af en toe naar het Babycafeez gaat. Ik wil dus graag meer, maar weet nog niet de weg hoe.

Het is nu echt wel herfst weer en ik moet heel vaak door wind en regen heen lopen om Max te brengen en halen van de kinderdagverblijf. Het lopen vind ik geen probleem, maar dat vieze weer helaas wel. En als ik met de kinderwagen loop kan ik geen paraplu gebruiken, en ook niet als er zoveel wind staat. Maar het is niet anders, dit weer hoort echt bij Nederland.

Mijn vrolijke mannetje op de foto zetten, en lekker samen met hem spelen. En ik dacht in het begin dat hij maar veel huilde, nou echt dat ligt gewoon aan mij omdat het een trigger is voor flashbacks. Maar eigenlijk huilt Max bijna nooit. Moet je toch zien wat een heerlijke glimlach.

En

dan is het natuurlijk heerlijk om een hele collage te maken van al die leuke blikken van mijn binkie, dan krijg je dit

dus.

D

it was al de tweede keer dat er een vogeltje in de schoorsteen is gevlogen en dus uiteindelijk in ons huis belande. Het was zo mak geworden dat het eerst een tijdje op mijn hand had gezeten, en toen ik naar binnen liep om mijn telefoon te halen en terug kwam zat hij er nog steeds. Na een tijdje zei ik tegen hem en gaf hem een klein klopje "ga maar" en hij vloog weg. Zo kon ik dus wel mooie foto,s van het vogeltje maken. Maar dit moet niet te vaak gebeuren, vogels in de schoorsteen.